

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 23 octombrie 2019
(OR. en)**

**2018/0189 (COD)
LEX 1967**

**PE-CONS 74/1/19
REV 1**

**PI 60
CODEC 775**

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
PRIVIND ACȚIUNILE UNIUNII ÎN URMA ADERĂRII ACESTEIA
LA ACTUL DE LA GENEVA AL ACORDULUI DE LA LISABONA
PRIVIND DENUMIRILE DE ORIGINE ȘI INDICAȚIILE GEOGRAFICE**

REGULAMENTUL (UE) 2019/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 23 octombrie 2019

**privind acțiunile Uniunii în urma aderării acesteia la Actul de la Geneva
al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 110, 22.3.2019, p. 55.

² Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 octombrie 2019.

întrucât:

- (1) Pentru ca Uniunea să își poată exercita pe deplin competența exclusivă în ceea ce privește politica sa comercială comună, și în deplină conformitate cu angajamentele sale asumate în temeiul Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) al Organizației Mondiale a Comerțului, aceasta va deveni parte contractantă la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (denumit în continuare „Actul de la Geneva”) în temeiul Deciziei (UE) .../... a Consiliului¹⁺ care, de asemenea, autorizează statele membre să ratifice Actul de la Geneva sau să adere la acesta, în interesul Uniunii. Părțile contractante la Actul de la Geneva sunt membre ale unei Uniuni speciale create prin Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine (denumită în continuare „Uniunea specială”). În conformitate cu Decizia (UE) .../...⁺⁺, Uniunea și statele membre care au ratificat Actul de la Geneva sau au aderat la acesta trebuie să fie reprezentate de Comisie în cadrul Uniunii speciale în ceea ce privește Actul de la Geneva.

¹ Decizia (UE) .../... a Consiliului din ... privind aderarea Uniunii Europene la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (JO L [...], [...], p. [...]).

⁺ JO: a se introduce în text numărul deciziei conținută în documentul ST 6929/19 și a se introduce numărul, data, titlul și referința JO a deciziei respective în nota de subsol corespunzătoare.

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul deciziei conținută în documentul ST 6929/19.

- (2) Este oportună stabilirea unor norme care să permită Uniunii să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile stabilite în Actul de la Geneva, în nume propriu și în numele statelor membre care au ratificat sau au aderat la respectivul act.
- (3) Actul de la Geneva protejează denumirile de origine, care includ denumirile de origine în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012¹ și (UE) nr. 1308/2013² ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și indicațiile geografice în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 251/2014³ și (UE) 2019/787⁴ ale Parlamentului European și ale Consiliului, care sunt denumite împreună „indicații geografice” în prezentul regulament.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

² Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

³ Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

⁴ Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 (JO L 130, 17.5.2019, p. 1).

- (4) De la aderarea Uniunii la Actul de la Geneva și ulterior în mod regulat, Comisia ar trebui să depună la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumit în continuare „Biroul Internațional”) cereri de înregistrare internațională în registrul Biroului Internațional (denumit în continuare „registrul internațional”) a indicațiilor geografice originare de pe teritoriul Uniunii și protejate pe teritoriul acesteia. Astfel de cereri ar trebui să se întemeieze pe notificări din partea statelor membre care acționează din proprie inițiativă sau la cererea unei persoane fizice sau a unei entități juridice astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva sau a unui beneficiar astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din acesta. La pregătirea notificărilor, statele membre ar trebui să ia în considerare interesul economic pentru protecția internațională a indicațiilor geografice în cauză și să țină seama în special de valoarea producției și de valoarea exporturilor, de protecția în temeiul altor acorduri, precum și de utilizarea abuzivă actuală sau potențială în țările terțe.
- (5) Înregistrarea indicațiilor geografice în registrul internațional ar trebui să aibă ca scop oferirea de produse de calitate, concurența loială și protecția consumatorilor. Datorită valorii culturale și economice semnificative, înregistrarea indicațiilor geografice ar trebui evaluată în raport cu valoarea creată pentru comunitățile locale, pentru a sprijini dezvoltarea rurală și pentru a promova oportunitățile de creare de noi locuri de muncă în sectoarele producției, prelucrării și al altor servicii conexe.

- (6) Pentru a stabili un dialog permanent cu părțile interesate relevante, Comisia ar trebui să folosească mecanismele existente pentru consultarea în mod regulat a statelor membre, a asociațiilor profesionale și a producătorilor din Uniune.
- (7) Ar trebui stabilite proceduri adecvate pentru a permite Comisiei să evalueze indicațiile geografice originare din părțile contractante la Actul de la Geneva care nu sunt state membre (denumite în continuare „părți contractante terțe”) și care sunt înregistrate în registrul internațional, pentru a lua decizii cu privire la protecția în Uniune și a invalida această protecție, dacă este cazul.
- (8) Asigurarea de către Uniune a respectării protecției indicațiilor geografice care sunt originare din părțile contractante terțe și care sunt înregistrate în registrul internațional ar trebui să se realizeze în conformitate cu capitolul III din Actul de la Geneva, în special în conformitate cu articolul 14 din acesta, care impune ca fiecare parte contractantă să pună la dispoziție căi de atac eficiente pentru protejarea indicațiilor geografice înregistrate și să prevadă că procedurile judiciare pentru asigurarea protecției indicațiilor respective pot fi inițiate de o autoritate publică sau de orice parte interesată, indiferent dacă este o persoană fizică sau o entitate juridică, publică sau privată, în conformitate cu sistemul juridic și cu practica judiciară ale părții contractante respective.

- (9) În vederea asigurării protecției mărcilor Uniunii, mărcilor regionale și mărcilor naționale alături de indicațiile geografice, ținând seama de protecția drepturilor conferite de mărcile anterioare, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (1) din Actul de la Geneva, ar trebui garantată coexistența mărcilor anterioare și a indicațiilor geografice înregistrate în registrul internațional, care sunt protejate sau utilizate în Uniune.
- (10) Având în vedere competența exclusivă a Uniunii în ceea ce privește politica comercială comună, statele membre care nu sunt deja părți la Acordul de la Lisabona privind protecția și înregistrarea internațională a denumirilor de origine din 1958, astfel cum a fost revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967 și modificat la 28 septembrie 1979 (denumit în continuare „Acordul de la Lisabona”), ar trebui să nu ratifice sau să nu adere la acordul respectiv.

- (11) Statelor membre care sunt deja părți la Acordul de la Lisabona ar trebui să li se permită să mențină acest statut, în special pentru a asigura continuitatea drepturilor acordate și îndeplinirea obligațiilor stabilite în acordul respectiv. Cu toate acestea, ele ar trebui să acționeze numai în interesul Uniunii și cu respectarea deplină a competenței exclusive a acesteia. Aceste state membre ar trebui, prin urmare, să își exercite drepturile și obligațiile care le revin în temeiul Acordului de la Lisabona în deplină conformitate cu autorizarea acordată de Uniune în temeiul prezentului regulament. În vederea respectării sistemului uniform de protecție a indicațiilor geografice stabilit în Uniune în ceea ce privește produsele agricole și pentru a consolida în continuare armonizarea în cadrul pieței interne, statele membre respective nu ar trebui să înregistreze în temeiul Acordului de la Lisabona noi denumiri de origine pentru produsele care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 251/2014 sau (UE) 2019/787.
- (12) Statele membre care sunt deja părți la Acordul de la Lisabona au înregistrat denumiri de origine în temeiul Acordului de la Lisabona. Ar trebui prevăzute dispoziții tranzitorii pentru a face posibilă continuarea protecției denumirilor de origine respective, sub rezerva îndeplinirii cerințelor prevăzute în acordul respectiv, în Actul de la Geneva și în dreptul Uniunii.

- (13) Statele membre care sunt deja părți la Acordul de la Lisabona protejează denumirile de origine ale părților terțe la respectivul acord. Pentru a le oferi mijloacele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile internaționale asumate înainte de aderarea Uniunii la Actul de la Geneva, ar trebui prevăzută o dispoziție tranzitorie care să producă efecte doar la nivel național și să nu aibă niciun efect asupra comerțului în interiorul Uniunii sau asupra comerțului internațional.
- (14) Este oportun ca taxele care trebuie plătite, în temeiul Actului de la Geneva și al Regulamentului comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva al Acordului de la Lisabona (denumit în continuare „regulamentul comun”), pentru depunerea unei cereri la Biroul Internațional în vederea înregistrării internaționale a unei indicații geografice, precum și taxele care trebuie plătite cu privire la înscrierea altor mențiuni în registrul internațional și pentru furnizarea de extrase, atestate sau alte informații cu privire la conținutul unei înregistrări internaționale să fie suportate de statul membru din care este originară indicația geografică respectivă, de către o persoană fizică sau juridică, astfel cum este se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva, sau de către un beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din acesta. Statele membre ar trebui să aibă opțiunea de a solicita ca persoana fizică, entitatea juridică sau beneficiarul să plătească o parte sau toate taxele.
- (15) Pentru a acoperi orice deficit legat de bugetul de funcționare al Uniunii speciale, Uniunea ar trebui să fie în măsură să furnizeze, în limita mijloacelor disponibile în acest scop în bugetul anual al Uniunii, o contribuție specială în conformitate cu decizia Adunării Uniunii speciale în temeiul articolului 24 alineatul (4) din Actul de la Geneva, având în vedere valoarea economică și culturală a protecției indicațiilor geografice.

- (16) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a statutului Uniunii de membru în Uniunea specială, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a stabili o listă de indicații geografice care urmează a fi incluse în cererea de înregistrare internațională a acestora care se depune la Biroul Internațional în urma aderării la Actul de la Geneva și pentru orice depuneri ulterioare a unei cereri, pentru respingerea unei opoziții, pentru a decide dacă se acordă protecție unei indicații geografice înregistrate în registrul internațional, pentru retragerea refuzului de recunoaștere a efectelor unei înregistrări internaționale, pentru solicitarea anulării unei înregistrări internaționale, pentru notificarea invalidării protecției în Uniune a unei indicații geografice înregistrate în registrul internațional precum și pentru autorizarea statelor membre să efectueze orice modificări necesare cu privire la denumirea de origine pentru un produs care este protejat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 251/2014 sau (UE) 2019/787 și să notifice Biroul Internațional în legătură cu acestea. Respectivale competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (17) În conformitate cu principiul proporționalității, este necesar și oportun, în vederea realizării obiectivului fundamental de a permite Uniunii să participe la Uniunea specială într-o manieră care să asigure protecția eficientă a indicațiilor geografice la nivel internațional, să se stabilească norme și proceduri privind acțiunile Uniunii ca urmare a aderării sale la Actul de la Geneva. Prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului urmărit, în conformitate cu articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (18) Este important să se asigure monitorizarea și evaluarea de către Comisie a participării Uniunii la Actul de la Geneva de-a lungul timpului. Pentru a efectua o astfel de evaluare, Comisia ar trebui, printre altele, să ia în considerare numărul de indicații geografice protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii pentru care au fost depuse cereri de înregistrare internațională, cazurile în care protecția a fost respinsă de părțile terțe contractante, evoluția numărului de țări terțe care participă la Actul de la Geneva, acțiunile întreprinse de Comisie în vederea creșterii acestui număr, precum și impactul situației actuale a dreptului Uniunii în ceea ce privește indicațiile geografice asupra atractivității Actului de la Geneva pentru țări terțe, împreună cu numărul și tipul de indicații geografice care provin din părțile contractante terțe și care au fost respinse de Uniune,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezentul regulament stabilește norme și proceduri privind acțiunile Uniunii în urma aderării acesteia la Actul de la Geneva al Acordului de la Lisabona privind denumirile de origine și indicațiile geografice (denumit în continuare „Actul de la Geneva”).
- (2) În sensul prezentului regulament, termenul „indicații geografice” acoperă denumirile de origine în sensul Actului de la Geneva, inclusiv denumirile de origine în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012 și (UE) nr. 1308/2013, precum și indicațiile geografice în sensul Regulamentelor (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 1308/2013, (UE) nr. 251/2014 și (UE) 2019/787.

Articolul 2

Înregistrarea internațională a indicațiilor geografice

- (1) La aderarea Uniunii la Actul de la Geneva și ulterior în mod regulat, Comisia, în calitate de autoritate competentă în sensul articolului 3 din Actul de la Geneva, depune cereri de înregistrare internațională a indicațiilor geografice protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii și care se referă la produse originare din Uniune în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Actul de la Geneva la Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumit în continuare „Biroul Internațional”).

- (2) În sensul alineatului (1), statele membre pot solicita Comisiei să înregistreze în registrul internațional indicații geografice care sunt originare de pe teritoriul lor și care sunt protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii. Astfel de cereri se pot baza pe:
- (a) cererea unei persoane fizice sau a unei entități juridice, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva, sau a unui beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva; sau
 - (b) inițiativa proprie.
- (3) Pe baza unor astfel de cereri, Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care enumeră indicațiile geografice menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

Articolul 3

Anularea unei indicații geografice care este originară dintr-un stat membru și care este înregistrată în registrul internațional

- (1) Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a solicita Biroului Internațional să anuleze o înregistrare în registrul internațional a unei indicații geografice originare dintr-un stat membru, în oricare dintre următoarele situații:
 - (a) indicația geografică nu mai este protejată în Uniune;
 - (b) la cererea statului membru de origine a indicației geografice, care se poate întemeia pe:
 - (i) cererea unei persoane fizice sau a unei entități juridice, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva, sau a unui beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva; sau
 - (ii) propria inițiativă.
- (2) Actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).
- (3) Comisia informează fără întârziere Biroul Internațional cu privire la cererea de anulare.

Articolul 4
Publicarea indicațiilor geografice din țări terțe
înregistrate în registrul internațional

- (1) Comisia publică orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva, care:
 - (a) privește indicațiile geografice înregistrate în registrul internațional și pentru care partea contractantă de origine, astfel cum este definită la articolul 1 punctul (xv) din Actul de la Geneva, nu este un stat membru; și
 - (b) se referă la un produs pentru care se acordă protecția indicațiilor geografice la nivelul Uniunii.
- (2) Înregistrarea internațională menționată la alineatul (1) se publică în seria C din *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Publicarea include o mențiune cu privire la tipul de produs și țara de origine.

Articolul 5

Evaluarea indicațiilor geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

- (1) Comisia evaluează orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva cu privire la indicațiile geografice înregistrate în registrul internațional și cu privire la care partea contractantă de origine, astfel cum este definită la articolul 1 punctul (xv) din Actul de la Geneva, nu este un stat membru, pentru a stabili dacă aceasta include conținutul obligatoriu prevăzut în regula 5 alineatul (2) din Regulamentul comun al Acordului de la Lisabona și al Actului de la Geneva (denumit în continuare „regulamentul comun”) și datele specifice privind calitatea, reputația sau caracteristicile prevăzute în regula 5 alineatul (3) din regulamentul comun, și pentru a verifica dacă publicarea menționată la articolul 4 se referă la un produs pentru care se acordă protecția indicațiilor geografice la nivelul Uniunii.
- (2) Evaluarea menționată la alineatul (1) se efectuează în termen de patru luni de la data înregistrării indicației geografice în registrul internațional și nu include o evaluare a altor dispoziții specifice ale Uniunii referitoare la introducerea produselor pe piață și, în special, la standardele sanitare și fitosanitare, la standardele de comercializare sau la etichetarea produselor alimentare.

Articolul 6

Procedura de opoziție pentru indicațiile geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

- (1) În termen de patru luni de la data publicării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 4, autoritățile unui stat membru sau ale unei țări terțe alta decât partea contractantă de origine astfel cum este definită la articolul 1 punctul (xv) din Actul de la Geneva, sau o persoană fizică sau juridică care are un interes legitim și este stabilită în Uniune sau într-o țară terță alta decât partea contractantă de origine pot depune o opoziție la Comisie.

Opoziția este redactată într-una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

- (2) Opoziția menționată la alineatul (1) din prezentul articol este admisibilă numai dacă este depusă în termenul prevăzut la alineatul (1) de la prezentul articol și dacă se bazează pe unul sau mai multe dintre următoarele motive:
- (a) indicația geografică înregistrată în registrul internațional coincide cu denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale și poate induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului;

- (b) indicația geografică înregistrată în registrul internațional este omonimă sau parțial omonimă cu o indicație geografică deja protejată în Uniune și nu există o distincție suficientă în practică între condițiile de utilizare locală și tradițională și prezentarea indicației geografice propuse pentru protecție, pe de o parte, și indicația geografică deja protejată în Uniune, pe de altă parte, având în vedere necesitatea de a asigura un tratament echitabil al producătorilor în cauză și de a nu induce consumatorii în eroare;
- (c) protecția în Uniune a indicației geografice înregistrate în registrul internațional ar încălca un drept conferit de o marcă anterioară la nivelul Uniunii, la nivel regional sau la nivel național;
- (d) protecția în Uniune a indicației geografice a țării terțe ar periclita utilizarea unei denumiri total sau parțial identice ori natura exclusivă a unei mărci la nivelul Uniunii, la nivel regional sau la nivel național sau existența unor produse care au fost introduse legal pe piață timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 4;
- (e) indicația geografică înregistrată în registrul internațional se referă la un produs cu privire la care, la nivelul Uniunii, nu se acordă protecție indicațiilor geografice;

- (f) denumirea pentru care se solicită înregistrarea este un termen generic pe teritoriul Uniunii;
 - (g) nu sunt respectate condițiile menționate la articolul 2 alineatul (1) punctele (i) și (ii) din Actul de la Geneva;
 - (h) indicația geografică înregistrată în registrul internațional este o denumire omonimă care lasă consumatorilor impresia greșită că produsele provin dintr-un alt teritoriu, chiar dacă denumirea este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul de origine real al produselor respective.
- (3) Motivele de opoziție prevăzute la alineatul (2) sunt evaluate de Comisie în raport cu teritoriul Uniunii sau cu o parte din acesta.

Articolul 7

Decizia privind protecția în Uniune a indicațiilor geografice din țări terțe înregistrate în registrul internațional

- (1) În cazul în care, pe baza evaluării efectuate în temeiul articolului 5, condițiile prevăzute la articolul respectiv sunt îndeplinite și nu s-a primit nicio opoziție sau s-au primit opoziții inadmisibile, prin intermediul unui act de punere în aplicare, după caz, Comisia respinge orice opoziție inadmisibilă primită și decide să acorde protecție indicației geografice. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

- (2) În cazul în care, pe baza evaluării efectuate în temeiul articolului 5, condițiile prevăzute la articolul respectiv nu sunt îndeplinite sau dacă s-a primit o opoziție admisibilă în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), Comisia decide prin intermediul unui act de punere în aplicare dacă se acordă protecție unei indicații geografice înregistrate în registrul internațional. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2). În ceea ce privește indicațiile geografice care acoperă produse care nu țin de competența comitetelor prevăzute la articolul 15 alineatul (1), decizia dacă se acordă protecție este adoptată de Comisie.
- (3) Decizia de acordare a protecției unei indicații geografice în conformitate cu alineatul (1) sau (2) de la prezentul articol stabilește întinderea protecției acordate și poate include condiții compatibile cu Actul de la Geneva și, în special, poate acorda o perioadă de tranziție determinată, astfel cum se prevede la articolul 17 din Actul de la Geneva și în regula 14 din regulamentul comun.
- (4) În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Actul de la Geneva, Comisia notifică Biroul Internațional cu privire la refuzarea efectelor înregistrării internaționale în cauză pe teritoriul Uniunii, în termen de un an de la primirea notificării înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Actul de la Geneva sau, în cazurile menționate la articolul 5 primul paragraf din Decizia (UE) ... /... ⁺, în termen de doi ani de la primirea notificării respective.

⁺ JO: a se introduce în text numărul deciziei conținute în documentul ST6929/18.

- (5) Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim retrage, total sau parțial, prin intermediul unui act de punere în aplicare, un refuz notificat în prealabil Biroului Internațional. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

Comisia notifică fără întârziere Biroul Internațional cu privire la această retragere.

Articolul 8

Utilizarea indicațiilor geografice

- (1) Actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul articolului 7 se aplică fără a aduce atingere altor dispoziții specifice ale Uniunii referitoare la introducerea produselor pe piață și, în special, la organizarea comună a piețelor agricole, la standardele sanitare și fitosanitare și la etichetarea produselor alimentare.
- (2) Sub rezerva alineatului (1), indicațiile geografice protejate în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate de orice operator care comercializează un produs în conformitate cu înregistrarea internațională a indicațiilor geografice respective.

Articolul 9

Invalidarea în Uniune a efectelor unei indicații geografice dintr-o țară terță înregistrată în registrul internațional

- (1) Comisia poate, din proprie inițiativă sau la cererea motivată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe ori a unei persoane fizice sau juridice având un interes legitim, invalida, în totalitate sau în parte, prin intermediul unui act de punere în aplicare, efectele protecției în Uniune a unei indicații geografice, într-una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe:
- (a) indicația geografică nu mai este protejată pe teritoriul părții contractante de origine;
 - (b) indicația geografică nu mai este înregistrată în registrul internațional;
 - (c) nu se mai asigură respectarea conținutului obligatoriu prevăzut în regula 5 alineatul (2) din regulamentul comun sau a aspectelor specifice privind calitatea, reputația sau caracteristicile prevăzute în regula 5 alineatul (3) din regulamentul comun.

- (2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2) și numai după ce persoanelor fizice sau juridice astfel cum sunt menționate la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva sau beneficiarilor, astfel cum sunt definiți la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva, li s-a acordat posibilitatea de a-și apăra drepturile.
- (3) În cazul în care invalidarea nu mai poate face obiectul unei căi de atac, Comisia notifică fără întârziere Biroul Internațional cu privire la invalidarea efectelor, pe teritoriul Uniunii, a înregistrării internaționale a indicației geografice în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (c).

Articolul 10

Raportul cu mărcile

- (1) Protecția unei indicații geografice nu aduce atingere valabilității unei mărci anterioare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau la nivel național pentru care a fost depusă o cerere de înregistrare sau care a fost înregistrată cu bună-credință, ori care a fost dobândită prin utilizarea cu bună-credință pe teritoriul unui stat membru, al unei uniuni regionale a statelor membre sau al Uniunii.

- (2) O indicație geografică înregistrată în registrul internațional nu este protejată pe teritoriul Uniunii în cazul în care, în considerarea reputației și renumelui unei mărci și a duratei utilizării acesteia, protecția indicației geografice respective pe teritoriul Uniunii ar putea induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata identitate a produsului.
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (2), o marcă pentru care a fost depusă o cerere de înregistrare sau care a fost înregistrată cu bună-credință sau care a fost dobândită prin utilizare cu bună credință, dacă această din urmă posibilitate este prevăzută de legea aplicabilă, pe teritoriul unui stat membru, al unei uniuni regionale a statelor membre sau al Uniunii, înainte de data la care Biroul Internațional a notificat Comisiei publicarea înregistrării internaționale a indicației geografice, și a cărei utilizare ar contraveni protecției indicației geografice, poate continua să fie utilizată și reînnoită pentru produsul în cauză, fără a aduce atingere protecției indicației geografice, cu condiția să nu existe motive de invalidare sau de revocare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului¹ sau cu Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului². În astfel de cazuri, este permisă utilizarea atât a indicației geografice cât și a mărcii în cauză.

¹ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).

² Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).

Articolul 11

Dispoziții tranzitorii privind denumirile de origine originare din statele membre deja înregistrate în temeiul Acordului de la Lisabona

- (1) Pentru fiecare denumire de origine originară dintr-un stat membru care este parte la Acordul de la Lisabona, pentru un produs care este protejat în temeiul unuia dintre regulamentele menționate la articolul 1 din prezentul regulament, statul membru în cauză alege, pe baza unei cereri din partea unei persoane fizice sau a unei entități juridice astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva sau a unui beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva, ori din proprie inițiativă, să solicite:
- (a) înregistrarea internațională a respectivei denumiri de origine în temeiul Actului de la Geneva, în cazul în care statul membru în cauză a ratificat Actul de la Geneva sau a aderat la acesta, în temeiul autorizării menționate la articolul 3 din Decizia (UE) .../...⁺; sau
 - (b) anularea înregistrării respectivei denumiri de origine în registrul internațional.

Statul membru în cauză notifică Comisiei alegerea menționată la primul paragraf până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

⁺ JO: a se introduce în text numărul deciziei conținute în documentul ST 6929/2019.

În cazurile menționate la primul paragraf litera (a), statul membru în cauză, în coordonare cu Comisia, verifică, împreună cu Biroul Internațional, dacă există modificări care trebuie efectuate în temeiul regulii 7 alineatul (4) din regulamentul comun în scopul înregistrării în temeiul Actului de la Geneva.

Comisia autorizează statul membru în cauză, printr-un act de punere în aplicare, să prevadă modificările necesare și să notifice Biroul Internațional. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (2).

- (2) Pentru fiecare denumire de origine originară dintr-un stat membru care este parte la Acordul de la Lisabona, pentru un produs care intră sub incidența unuia dintre regulamentele menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, dar care nu este protejată în temeiul unuia din regulamentele menționate, statul membru în cauză alege, pe baza unei cereri din partea unei persoane fizice sau a unei entități juridice menționate la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva sau a unui beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva, ori din proprie inițiativă, să solicite:
- (a) înregistrarea respectivei denumiri de origine în temeiul regulamentului în cauză; sau
 - (b) anularea înregistrării respectivei denumiri de origine în registrul internațional.

Statul membru în cauză notifică Comisiei alegerea menționată la primul paragraf și formulează cererea respectivă până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

În cazurile menționate la primul paragraf litera (a), statul membru în cauză solicită înregistrarea internațională a respectivei denumiri de origine în temeiul Actului de la Geneva, în cazul în care statul membru respectiv a ratificat Actul de la Geneva sau a aderat la acesta, în temeiul autorizării menționate la articolul 3 din Decizia (UE) .../...⁺, în termen de un an de la data înregistrării indicației geografice în temeiul regulamentului aplicabil. Se aplică alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf.

În cazul în care cererea de înregistrare în temeiul regulamentului aplicabil este respinsă și căile de atac administrative și judiciare aferente au fost epuizate sau în cazul în care cererea de înregistrare în temeiul Actului de la Geneva nu a fost depusă în conformitate cu al treilea paragraf din prezentul alineat, statul membru în cauză solicită, fără întârziere, anularea înregistrării respectivei denumiri de origine din registrul internațional.

⁺ JO: a se introduce în text numărul deciziei conținute în documentul ST 6929/2019.

- (3) În ceea ce privește denumirile de origine pentru produsele care nu se încadrează în domeniul de aplicare al unuia dintre regulamentele menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament, pentru care nu este furnizată protecția la nivelul Uniunii a indicațiilor geografice, un stat membru care este deja parte la Acordul de la Lisabona poate menține orice înregistrare existentă în registrul internațional.

Un astfel de stat membru poate prezenta, de asemenea, cereri suplimentare de înregistrare în registrul internațional în temeiul Acordului de la Lisabona a unor astfel de denumiri de origine originare de pe teritoriul său, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) statul membru în cauză a notificat Comisiei proiectul de cerere de înregistrare a unor astfel de denumiri de origine; o astfel de notificare trebuie să includă dovezi din care să rezulte că cererea îndeplinește cerințele pentru înregistrare în temeiul Acordului de la Lisabona; și
- (b) Comisia nu a emis un aviz negativ în termen de două luni de la această notificare; un aviz negativ poate fi emis numai după consultarea statului membru în cauză, în cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător atunci când dovezile solicitate în temeiul literei (a) nu demonstrează în mod suficient că sunt îndeplinite cerințele pentru înregistrare în temeiul Acordului de la Lisabona sau atunci când înregistrarea ar avea un impact negativ asupra politicii comerciale a Uniunii.

În cazul unei cereri de informații suplimentare din partea Comisiei cu privire la notificarea efectuată în temeiul celui de-al doilea paragraf litera (a), termenul de care dispune Comisia pentru a acționa este de o lună de la primirea informațiilor solicitate.

Comisia informează imediat celelalte state membre cu privire la orice notificare făcută în temeiul celui de-al doilea paragraf litera (a).

Articolul 12

Protecția tranzitorie a denumirilor de origine originare dintr-o țară terță înregistrate în temeiul Acordului de la Lisabona

- (1) Statele membre care au fost părți la Acordul de la Lisabona înainte de aderarea Uniunii la Actul de la Geneva pot continua să protejeze denumirile de origine originare dintr-o țară terță care este parte la Acordul de la Lisabona prin intermediul unui sistem național de protecție, cu efect de la data la care Uniunea devine parte contractantă la Actul de la Geneva, în ceea ce privește denumirile de origine înregistrate până la acea dată în temeiul Acordului de la Lisabona.

- (2) Protecția menționată la alineatul (1):
- (a) este înlocuită cu protecția în cadrul sistemului de protecție al Uniunii a unei anumite denumiri de origine dacă aceasta este acordată printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 7 din prezentul regulament în urma aderării țării terțe în cauză la Actul de la Geneva, cu condiția ca protecția acordată printr-o decizie adoptată în temeiul articolului 7 din prezentul regulament să păstreze continuitatea protecției denumirii de origine respective în statul membru respectiv;
 - (b) încetează pentru o anumită denumire de origine atunci când încetează efectele înregistrării internaționale.
- (3) În cazul în care o denumire de origine originară dintr-o țară terță nu este înregistrată în temeiul prezentului regulament sau protecția națională nu este înlocuită în conformitate cu alineatul (2) litera (a), consecințele unei astfel de protecții naționale implică responsabilitatea exclusivă a statului membru în cauză.
- (4) Măsurile adoptate de statele membre în temeiul alineatului (1) au efecte numai pe plan național și nu afectează comerțul în interiorul Uniunii sau comerțul internațional.
- (5) Statele membre menționate la alineatul (1) transmit Comisiei orice notificare efectuată de Biroul Internațional în temeiul Acordului de la Lisabona. Comisia transmite ulterior notificarea respectivă tuturor celorlalte state membre.

- (6) Statele membre menționate la alineatul (1) de la prezentul articol declară Biroului Internațional că nu pot asigura protecția națională a unei denumiri de origine care este înregistrată și notificată acestora în temeiul Acordului de la Lisabona de la data la care Uniunea devine parte contractantă la Actul de la Geneva pentru un produs care intră în domeniul de aplicare al unuia dintre regulamentele menționate la articolul 1 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 13

Taxe

Taxele care trebuie plătite în temeiul articolului 7 din Actul de la Geneva, astfel cum se prevede în regulamentul comun, sunt suportate de statul membru din care este originară indicația geografică sau de o persoană fizică sau juridică, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) punctul (ii) din Actul de la Geneva, sau de un beneficiar, astfel cum este definit la articolul 1 punctul (xvii) din Actul de la Geneva. Statele membre pot solicita ca persoana fizică, entitatea juridică sau beneficiarul să plătească o parte sau toate taxele.

Articolul 14

Contribuția financiară specială

În cazul în care veniturile Uniunii speciale sunt obținute în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) punctul (v) din Actul de la Geneva, Uniunea poate face o contribuție specială în limitele mijloacelor disponibile în acest scop din bugetul anual al Uniunii.

Articolul 15
Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de următoarele comitete, în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011, cu privire la următoarele produse:
- (a) pentru produsele din sectorul vitivinicol care intră în domeniul de aplicare al articolului 92 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013, de către Comitetul de gestionare a organizării comune a piețelor agricole instituit prin articolul 229 din regulamentul respectiv;
 - (b) pentru produsele vitivinicole aromatizate, astfel cum sunt definite la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 251/2014, de către Comitetul pentru produse vitivinicole aromatizate instituit prin articolul 34 din regulamentul respectiv;
 - (c) pentru băuturile spirtoase, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului¹, de către Comitetul pentru băuturi spirtoase menționat la articolul 47 din Regulamentul (UE) 2019/787;

¹ Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16), în vigoare parțial până la 24 mai 2021.

- (d) pentru produsele agricole și alimentare care intră în domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1151/2012, de către Comitetul pentru politica în domeniul calității produselor agricole instituit prin articolul 57 din regulamentul respectiv.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 16

Monitorizare și evaluare

Până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia evaluează participarea Uniunii la Actul de la Geneva și transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind principalele constatări. Evaluarea se bazează, printre altele, pe următoarele aspecte:

- (a) numărul de indicații geografice care au fost protejate și înregistrate în temeiul dreptului Uniunii și pentru care au fost depuse cereri de înregistrare internațională, precum și cazurile în care protecția a fost respinsă de părțile contractante terțe;
- (b) evoluția numărului de țări terțe care participă la Actul de la Geneva și acțiunile întreprinse de Comisie pentru a crește acest număr, precum și impactul stadiului actual al dreptului Uniunii în ceea ce privește indicațiile geografice privind atractivitatea Actului de la Geneva pentru țări terțe; și

- (c) numărul și tipul de indicații geografice ale țării terțe care au fost respinse de Uniune.

Articolul 17

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele